Ч. 68. Львів, четвер, дня 24. марця (6. цьвітня) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор
За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Нові трудности в розвязці угорского пересиленя.

(χ) В останних днях минувшого тижня здавало ся, що угорске пересиленє дійде до розвязки, а з тим також прояснить ся і становище в Австриї в важних питанях, котрі висувають ся на дневний порядок, як цлово-торговий союз з Угорщиною, торгові договори і ин. Можна було тим більше сподівати ся розвязки на основі подаваних Короною условій (відроченє на два роки військових кредитів і підвисшенє континґенту рекрутів), позаяк навіть Кошут перед тижнем висловив ся, що не булоб трудности в утвореню коаліцийного міністерства, наколиб монарх згодив ся на два-три роки зречи ся військових домагань. Так ждало ся, та не так склало ся.

Гадку висловлену Кошутом, приняла тимчасом Корона і здавало ся, що можливо буде утворити коаліцийне міністерство, наколиб найкрайнійші члени сторонництва независимців в останній хвилї не перебили сего заміру. З наведеного висказу Кошута виходилоб, що військова проґрама независимців при тих услівях, з якими звязувано утворенє коаліцийного міністерства, не відгривала ніякої ролї, отже що не принципіяльні, а лише формальні трудности спиняли утворенє коаліцийного міністерства. Кошут вказував отже яко ключ до розвязки пересиленя — відроченє рішеня принципіяльних питань, щоби Угорщина могла вийти з політичних трудностий. Тим способом, як би ті трудности були усунені, булаб отверта дорога до переведеня австро-угорского цлово-торгового союза і торгових договорів. Вправдї в останних часах під впливом угорского пересиленя в Австриї погляди що до цлово-торгового союза з Угорщиною вельми заострили ся, а також на основі невірних дневникарских інформаций, одначе і тут небавом переконають ся, що Угорщина в дійсности не думає про економічний розділ від Австриї. Мадярам розходить ся і в тій справі більше о формальну сторону, а іменно щоби самостійність їх держави була виразнійше і з більшим притиском зазначувана, бо поважнійші люди навіть зпоміж независимців числять ся з конечностю дальшого союза економічного з Австриєю. Виходилоб отже, що і по двох роках провізориї, про яку думала Корона, не була би анї політична анї економічна спільність монархії наражена на якусь небезпечність.

Наколиб здійснив ся сей погляд, тодї могла би монархія з більшим як тепер спокоєм вижидати міжинародного політичного розвитку відносин. Тодї не булоб для Австро-Угорщини так небезпечним вмішуванє західноевропейских держав до балканьскої політики, зближенє Італії до Франциї і Анґлії і ослабленє тридержавного союза. Наколиб Австро-Угорщина поконала внутрішні пересиленя, тодї затихли би і політичні забаги на Балканї, бо всї бачили би, що монархія має доволї сили відперти всї забаги, котрі могли би шкодити єї інтересам на Балканї.

Одначе нема великої надії, щоби ті погляди справдї здійснили ся. На суботнім засїданю виконного виділу зєдиненої угорскої опозициї вправдї не запала позитивна ухвала що до условій подаваних Короною, розправляно лише над начерком адреси до Корони, уложеним ґр. Апонїм, однак в розправі доволї пристрастній зазначено, що виконний виділ не уважає тих мужів, з якими переговорював монарх, мужами довіря опозициї.

Розправа у виконнім комітетї виказала, що крайні живла в сторонництві независимців ведуть кертичну роботу проти свого провідника Кошута, котрий рад би довести до того, що коаліция могла би керму державну взяти в свої руки і тодї державноправні суперечности зникли би з угорского сойму, в котрім повстали би два сторонництва на лад анґлійских торисів і віґів. Наконечне рішенє відрочене до понедїлкового засїданя виконного виділу і на вислід сего засїданя звернула ся вся увага політичних кругів. Та в понедїлок станув виконний виділ вже зовсїм на становиску неґациї всякої компромісової полагоди і відкинув предложені собі ґр. Андрашім концесиї, на які цїсар був би приклонний згодити ся.

В сей спосіб угорске пересиленє зійшло до мертвої точки, з якої не знати хто і як єго рушить. Цїсар відїздить нинї до Відня. Вчерашне засїданє сойму скінчило ся на відчитаню »впливів« та заприсяженю кількох послів. Відтак на внесенє президента відложено єго до нинї, а як першу точку дневного порядку поставлено: заяву президиї.

З державної ради.

Два послїдні засїданя заняла головно справа заказу рейонованя бураків. На передвчерашнім засїданю державної ради міністер судівництва вніс проєкт закона, після котрого часть кар, які платять адвокати і адвокатскі кандидати має бути ужита на гуманїтарні цїли адвокатского стану. Приступлено до специяльної дискусиї над законом о рейонованю цукрових бураків і ухвалено чотири перші параґрафи. П. Дашиньский вніс інтерпеляцию в справі господарки в краківскім товаристві обезпечень.

На вчерашнім засїданю пос. Берґер зголосив внесенє, щоби церковні маєтки переняла держава в свій заряд, і влучила духовеньство до

15

ЯРОШЕНКО.

Історична повість ОСИПА МАКОВЕЯ

(нагороджена „Михайловою премією“ 1905 р.)

(Дальше).

Ледви встигли впасти в корчі перед лїсом, як погоня уже й стріляла. Сагайдачний і Микула, що був коло його боку, чимскорше скочили в корчі. Ще не вспіли оглянути ся, коли кінь під Сагайдачним нараз прикляк — турецька куля вдарила його. Микула зіскочив зі свого коня і пустив його. Де не взяли ся Турки з шаблями Один замахнув ся на Сагайдачного Ярошецко з боку ударив Турка по руцї, аж йому шабля випала. Але тут уже прискочив і другий. Сагайдачний станув, готов відбити удар, коли тут кінь Турка як стане дуба — Ярошенко шпигнув коня шаблею так, що аж Турок повалив ся на землю. Тимчасом Сагайдачний уже упорав ся з третім; заки той обернув коня в корчах, дїд уже заскочив його з заду і рубнув по шиї; їздець повис у стременах, а наполошений кінь почав утїкати.

Після того Сагайдачний кинув ся у густі корчі; Ярошенко за ним. Було ще саме в пору, бо Турків показувало ся що раз більше; тілько їхати верхом не могли, бо корчі спиняли. Вони здержували конї і стріляли на вздогін за втїкачами. На хвилину Ярошенко втратив Сагайдачного з очий і біг просто корчами. Здавало ся йому, що лишив ся позаду, бо далеко перед ним берегом лїса тягла ся стрілянина дальше. Лишати ся не було безпечно — так він розтручував корчі дальше, аж подрапав собі лице, поки забіг у високопенний лїс. Поперед нього скорим кроком із шаблею в руцї йшов Сагайдачний. З під рукава лївої руки текла йому кров. Помітив се Микула і скрикнув: »Ой Господи! Що вам?«

— Не бій ся, нїчого менї не буде. Пострілили мене в руку. Ходїм! Шкода, що коний позбули ся. Турки, здаєть ся, за нами не поженуть ся; бачили, що нас не богато. Прогнали тілько тай годї! Слава Богу, що натрапив ся лїс, а то було би зле з нами.

Ішли мовчки добру хвилину, поки Сагайдачний не озвав ся:

— Нї вже, треба перевязати руку! Перевяжи менї, синку, поратуй в друге. Ось тобі платок.

— Ще нападуть нас!

— Не побачать, не бій ся!

Сагайдачний роздяг ся. Лїве рамя було зранене кулею; у ранї було сукно з одежі.

— Витри добре! Витягни все, що там є.

Микула витяг з рани сукно, але куля перейшла рамя на скрізь і він не мав способу переконати ся, чи в тїлї що не лишило ся. Обтер рану і перевязав її туго платком, щоби спинити кров. Поміг потім Сагайдачному одягнути ся і оба пійшли далї лїсом.

От спасибі тобі, синку, що поміг у бідї. Ходїм же! А де наші дїли ся?

Польської сторожі справдї не було, видко, розскочила ся по лїсї, як заяцї. У страху, кождий дбав про себе, а між корчами і деревами годї було зійти ся знову скоро до купи.

— Колиб уже вийти з лїса у степ!

— Ідїм, вийдемо ми вже якось... О! ще стрілив хтось!

Обидва йшли скорою ходою ще з пів години у сторону Днїстра, поки зблизили ся до краю лїса, до степу. Не виходили з корчів, тілько йшли ними. В лїсї було чути вже їздців, боломаче тріщало.

— Чекайте, ось конї пасуть ся, навіть осїдлані! Я їх мушу мати! – скликнув радісно Микула.

По степу тут і там пасло ся справдї кілька коний, що в битві скинули, або впратили своїх їздців. Вони то скубли траву, то оглядали ся, чи не йде хто їх займати. Ярошенко підійшов до одного коня; той і не втїкав, дав спокійно на себе сїсти. На тім кони підїхав другого; той

стану державних урядників. По відчитаню внесень та інтерпеляций, відповідали міністри Гартель і Білянт-Райдт, а відтак приступлено до дискусиї над законом про заказ рейонованя бураків. В подрібній дискусиї принято поодинокі параґрафи, а відтак цілий закон в третім читаню.

Відтак принято, в формі наглого внесеня закон про льокальні зелізниці, яких речинець минув з кінцем 1904 р., іменно на продовжене до кінця 1905 р.

З черги приступлено до закона про підводи Референт кс. Пастор виводив, що дотеперішна винагорода 12 сот. за кільометр не відповідає теперішним услівям і чинить кривду населеню і краєви. Після постанов нового закона, доплата краю стане злишною, до винагорода за підводи буде більше чим в четверо висша від дотеперішної. Дальше новий закон говорить про винагороду за час, а не за дійсно переїхану скількість кільометрів. Ухвалене сего закона лежить в інтересі населеня.

На сім перервано засїдане і назначено слїдуюче на понедїлок.

Японьско-росийска війна.

Адмірал Рождественьский.

Про Рождественьского ріжне тепер пишуть в сьвітовій праєї. Одні представляють єго як рабіята, який дістає формальні напади шалу і годив би ся скорше до заведеня божевільних чим на вожда великої фльоти. При тім закидують єму брак всякої пляновости і змінчивість в рішенях. Другі, а між ними є навіть анґлїйскі моряки-знатоки підносять як раз визначні прикмети Рождественьского як адмірала. Вже те саме — кажуть — що крім гульского інціденту, він зумів перевести таку велику фльоту без жадного припадку довкола берегів Африки, а особливо через бурливі околиці біля Рога Доброї Надії — сьвідчить добре про спосібности Рождественьского. Надто він має відзначати ся робучостию і великою строгостию, яка нї для себе нї для других не знає жадних концесий. Про сю єго строгість потворили ся цілі леґенди. Ту ось наведемо опис одного з офіцирів єго ескадри, заміщений в »Русск-ім Слові«, який подає ось яку характеристику того мужа, що небавом прийде єму відограти рішаючу ролю в квестиї істнованя чи упадку росийскої потуги на далекім Сході.

Адмірал Рождественьский є суворий і надмірно вимагаючий, тож завдяки сему довів свою ескадру до взірцевого стану. Через цілий час подорожи адмірал Рождественьский не позволяв нікому зіступувати на беріг, анї комунїкувати ся зі сушею, з виїмкою одного случаю похорону поручника Нелїдова. Не вільно було зійти на беріг анї для зміни гроший, анї для заосмотреня залоги живностию, так що через три місяцї на кораблях живлено ся соленим мясом. Порозумівати ся з иншими кораблями вільно було тілько між 12. а 1. годиною в полудне. Раз збув ся слїдуючий випадок: Одна з сестер милосердя приїхала з корабля »Орел« в гостину на корабель »Донской« і забавила ся там до 1. год. в ночи. Офіцири задумали єї відвезти з поворотом в ночи, поки ще не війшов місяць і було зовсїм темно, маючи надію, що в сей спосіб зможуть оминути чуйність адмірала, який жадній лоди не позволяє віддаляти ся від корабля без свого специяльного дозволу. Однак штука не удала ся... Заким змогли причалити до »Орла«, на сїм корабли вже одержали були сиґнал з адміральского корабля, щоби зараз таки прислати там лодку з »Донско-я« зі всїма єї пасажирами. На лоди було трех офіцирів. Всїх трех в тій самій хвили піддано під суд, а той засудив їх на поворот до Росиї.

На другий день командант корабля »Донской« приїхав до Рождественьского просити прощеня для своїх офіцирів, однак адмірал зовсїм єго не приймив. Тодї приїхав адмірал Енквіст, який находив ся на кораблї »Донской« з тою самою просьбою. Рождественьский згодив ся на злагодженє судьби офіцирів і заявив, що їм всїм дає димісию без права ношеня мундуру і побираня емеритури і обдарить їх грішми на білєт другої кляси на поворот до Росиї. — Примінюючи ось такі середники — кінчить офіцир свій лист — адмірал Рождественьский осягнув безглядний послух і моментне виконанє своїх розказів підвластними.

Воєнна статистика.

Після обчислень, які зіставляє подрібно »Разсвет«, страти в людях в дотеперішній чотирнайцятьмісячній війнї, виносять по росийскій сторонї близько пів міліона убитих ранених і полонених.

Кошти війни, влучно з побудованєм Порт-Артура і Дального та манджурскої зелїзниці, які то обєкти находять ся тепер в руках Японців, виносять кругло 2 міліярди рублїв. На головні позициї інвестиций складають ся тут: Манджурска зелїзниця 258 міліонів, охорона лїнії і додаткові направи 46 міліонів, повстанє боксерів 70 міліонів, Дальний 20 міліонів, Порт-Артур 500 міліонів; на саму війну припадає: страчені гармати 10 міліонів, сконфіскованї кораблї 10 міліонів, знищена фльота 160 міліонів, заграничні позички на кошти війни 560 міліонів, облїґи держави 150 міліонів, внутрішна позичка 200 міліонів. Чи наші інтереси на Сході — питають »Київскі отклики" вимагали таких жертв від самого початку — вискаже істория недалекої будуччини. Але чи вимагають они і тепер нових жертв — на се могуть відповісти і сучасні: треба їх тілько спитати". Отже припимаючи населенє европейскої Росиї на 140 міліонів людий, припадало би з суми затраче их двох міліярдів по 14 рублїв на кождого мешканця, а обчисляючи на родини, по 70 рублїв на родину. Се дуже знатний видаток зі згляду на се, що в Росиї живе міліони родин, яких цїлий річний дохід не досягає сеї квоти.

ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні кварталу просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новим передплатникам вишлемо числа з початком повісти „Ярошенко“.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Захарія, Якова; римо-кат.: Келестина. — В пятницю: руско-кат.: *Благовіщенє*; римо-кат.: Германа.

— **Єго Ексц. Преосьвященний Митрополит ґр. Андрій Шептицкий** був дня 4. с. м. на візитациї виділової школи ім. Шевченка і рускої женьскої семінариї учительскої у Львові. Візитация тревала від год. 11—1½. Єго Ексцеленция прислухував ся науцї релїґії і питав сам сего предмету у всїх майже клясах. Високопреосьвященому товаришив голова Тов-а педаґоґічного, крилошанин о. Іван Чапельский.

— **Торжественне обновленє місиї в церкві оо. Василиян у Львові** відбуде ся на днях від 9—13. с. м. після отсего порядку: В недїлю (9. с. м.) по вечерни о год. 5. наука вступна. — В понедїлок, второк і середу: Рано: О год. 5. Служба Божа читана. О год. 5½ I. Наука. О год. 7. і 8. Служба Божа читана. О год. 9. Служба Божа співана. По обідї: О год. 4. вечерня. О год. 6. II. Наука. О год. 6. Акафист. О год. 6½ III. Наука і благослов-нє св. Тайнами. Сповідь зачне ся в середу по полудни. — Четвер. О год. 5. Служба Божа читана. О год. 5½ I. Наука. О год. 7. Служба Божа при виставленю св. Тайн. О год. 10. Служба Божа співана, спільне св. Причастиє. По полудни вечерня о год. 4. і послїдна наука під місийним крестом.

— **Популярно-наукові відчити Р. Тов-а педаґоґічного у Львові.** В пятницю дня 7. цьвітня від год. 6—7. відбуде ся в салї школи ім. Шевченка, ул. Сикстуска ч. 47 II поверх, відчит п. д-ра В. Кобриньского »З психофізики« (Про понятя етичні і духову творчість) (дальше). Видїл Тов. просить Русинів о як найчисленнїйшу участь. Дохід призначений на руску приватну женьску семінарию у Львові.

— **XI загальні збори „Сокола“ у Львові** відбули ся в днях 26. марця і 2. цьвітня. Мимо гарної погоди, яка була дня 26. марця, учасників зібрало ся 75. Збори отворив вступним словом дг. голова Будзиновский, згадавши померших членів і зложивши подяку праєї і всїм інституциям і особам, що причинили ся до розвою „Сокола“. По сїм змінено порядок дневний зборів і справник відчитав протокол попередних загальних зборів і звіт Старшини з дїяльности за рік 1904, котрий зібрані приняли одноголосно. По звітї скарбника д-га Сполїтакевича та по кількох інтерпеляциях на внесенє референта комісиї ревізийної д-га Дурбака удїлено Старшинї абсолюториї з рахунків за 1904 р. Звіт д-га Кучики яко управителя »Сокільского Базару« був дуже цікавий. В нїм зазначено спосіб повстаня »Сок.

почав утїкати, але Микула випередив його, прискочив і так сильно зловив за поводи, що трохи сам не випав із сїдла. Кінь не давав ся; Микула зіскочив із спокійного коня і сїв на того бистрого; тепер уже він мусїв іти. Обидва конї привів у корчі і дав спокійного Сагайдачному.

— Беріть того, бо мій якийсь норовистий.

Сагайдачний усїв. Саме тодї із лїса виїхав Молодецький.

— Де ти, Петре, дїв ся? Я тебе шукаю і шу аю і не можу найти.

— От поратував мене сей козак, а то був би загинув. Погонї за нами нема?

— Я не бачив.

— Їдьмо-ж!

Усї три потисли конї і пігнали вже степом. Із лїса стали що раз частїйше виїжджати вояки. Вкінци лїса не стало, всї мусїли вийти у степ. Коли вже більша частина зійшла ся до купи, рушили вперед. Погонї турецької не було, але страх гнав усїх так, що нїхто й не думав їхати помалу, поки самі втомлені конї не звільнили бігу. Надїхали і ті, що припізнили ся. Тодї почислили себе, не ставало кільканацять, мабудь погибли. Добре, що не всї; а тожі гадки не було побороти Турків. Вояки оповідали, що із Степанівців висипало ся Турків, як з мішка, кілька тисячів, і всї пустили ся в їх бік, тілько, видко, завернули ся, довідавши ся, що їх було не богато. Про те не вірили Туркам і скоро тілько по дорозї стрітили знову лїс, вїхали у найдальшу його глубину, щоб самим відпочати і попоїсти і коням дати пільгу, бо ті вже падали з ніг і не хотїли йти.

Сагайдачний уже не мав спокою.

— Що то буде, що то буде? — нарікав він перед старшиною. — Де той Бородавка до чорта дїв ся? Турки вже випередили наших, вбють ся клином поміж нас і Ляхів — де він розум дїв? Чого жде? Адже не пустять його під Хотин, щоб і згинув! Тілько троха попасїм і далї! Лїсом, а не степом, бо я заложу ся, що турецьких або татарських чат уже повно на степах. Вони не ждуть.

Всї слухали бесїди Сагайдачного і всїх находив страх. Спочивали недовго і поїхали дальше. Лїсом було зле їхати, громада розлїзла ся. Сагайдачний уже не зважав на нїщо, їхав або йшов мовчки, та пикав свою люльку, заклавши лїву руку в пазуху, бо болїла його. Ярошенко не відступав його; слїдкував за ним подалеки, але не спускав його з очий. Він чудував ся, скілько сили було в сего сивого дїда, що по мимо рани і болю йшов жваво вперед, або вів коня тілько самою правою рукою.

Настала ніч. Сагайдачний анї не думав спочивати. Дехто з вояків з утоми трохи не падав на землю; і Ярошенко, хоч який був сильний — правда, остатними часами він досить змарнїв — радо був би поклав ся де під дубом полежати; а Сагайдачний не хотїв. Він уже не просив нікого йти з ним, »сам — каже — пійду, бо нема коли спочивати, потім спічну«. Молодецький, Ярошенко і ще кількох не покидали його, ішли з ним, поки сили ставало. Вкінци ціле військо лишило ся в лїсї над Днїстром, бо не знали навіть, куди йти; і темно і дороги нема; лише Сагайдачний не ставав.

— Хто хоче, нехай іде зі мною, а коли нї, то я й сам пійду — сказав він.

— Я-ж тебе не покину — відповів Молодецький.

— І я-б хотїв з вами — озвав ся Микула.

— Ходи, ходи, сину; ти, бачу, пильнуєш мене.

— Ой, добродїю, до когож менї тепер прихилити ся? Іду за вами, як за батьком дитина, бо я вже сам нїчого не придумаю.

Всї три йшли ще зо дві години усе горі Днїстром, але нарештї, коли обминали якийсь глубокий яр і залїзли в безвихідні корчі, стали.

— Чи не зблудили ми? — промовив Молодецький.

— Може бути. Треба ночувати, нема ради

Базару« і єго розвій, та що мимо того, що концесия є виставлена на імя др. Кучики і за єго гроші куплено товар, то цілий дохід є призначений на будову дому »Сокола«. З черги наступив вибір Старшини. Голосоване відбуло ся тайно картками на цілу управу від разу. По обчисленю голосів представив ся вислід голосованя ось так: голова Альфред Будзиновский, заступники голови: Іван Боберский і Денис Кучика. Члени Старшини: Іван Сполітакевич, Андрій Федор, Антін Строкон, Володимир Ґеринович, Сень Ґорук, Іван Флюнт, Петро Максимович, Спіридіон Матренчук і Василь Шевчук. Заступники виділових: Олександер Сопотницкий, Роман Козакевич і Клим Ґутковский; комісия ревізийна: Глїб Дурбак, Федір Олїярник і Андрій Алиськевич. Настоятелї вправ: Теофиль Барусевич, Володимир Клосівский, Роман Козакевич і Володимир Галяревич. З черги приступлено до зміни статута. Передискутовано вперед загально проєктовані зміни а потім приступлено до голосованя над поодинокими параґрафами статута. Змінено деякі §§. почім задля спізненої пори відрочено збори до слїдуючої недїлї т. є 2. цьвітня 1905. Дня 2. цьвітня зібрало ся 42 членів і містоголова Кучика отворив дальший хід загальних зборів. Знова почала ся дискусия над поодинокими §ми статута і змінено єще дальші §§. Наступили внесеня і інтерпеляциї. Між иншими підношено гадку заснованя на львівских передмістях філїй »Сокола«, виданя відозви взиваючої до вписуваня ся в члени і розісланя єї усім львівским Русинам. Піднесено також справу давного довгу „Сокола“ до п. Хойнацкого з часів, коли п. Х. був членом управи »Сокола«, однак в тій справі не запало жадне рішенє і справу має полагодити Старшина. Збори закінчив др. Кучика дякуючи в кількох словах за присутність.

— **Тарасове сьвято в Калуши.** На памятку сорок четвертих роковин смерти незабутного кобзаря Тараса Шевченка устроюють руско-народні товариства в Калуши дня 5. цьвітня 1905 (в суботу) в салї п. Ляндсмана вечерницї з отсею проґрамою: 1) Хор мужеский: „Думи мої“, слова Т. Шевченка, муз. І. Воробкевича. 2) Вступне слово. 3) „Минули лїта молодії“, сольо сопранове в супроводї фортепяну. 4) „Тополя Шевченка“ декламация жіноча. 5) Хор мішаний: »Річенька«, слова Головацкого, муз. Лавровского. 6) Хор мужеский: „Заросли шляхи терпями“, слова Т. Шевченка, муз. Лисенка. 7) Перша Українська Рапсодия, Завадзкого, форт. сольо. 8) „Посланіє Шевченка“, декламация мужеска 9) „Люблю дивитись“, дует в супроводї форт., муз. Нижанковского. 10) „Завіщанє“, басове сольо в супроводї 2-ох хорів і форт. Слова Т. Шевченка, муз. Вербицкого. 11). Закінченє. Початок о год. 8. Цїни місць: Крісла перворядні 2 К, другорядні 1·40 К. Вступ на салю 60 с, а для селян і міщан 30 с. По вечерницях відбуде ся комерс в комнатах »Руского Народного Дому«.

— **Тарасове сьвято в Заліщиках.** В недїлю дня 9. цьвітня відбуде ся заходом товариства »Руска Бесїда“ в Заліщиках в великій сали »Сокола» концерт в XLIV. роковини смерти Тараса Шевченка при ласкавій співучасти Вп. п-и Крушельницкої. Проґрама: 1) Вступне слово. 2) Шевченко-Лисенко: »Скорбна дума« муж. хор. 3) Шевченко-Лисенко: »Якби менї мамо намисто« сольо-спів п-и Крушельницкої. 4) Лїшт: VIII. Рапсодия, сольо-фортепян п-ї Туркевичева. 5) Сарассате; Phantasie brillante« сольо-скрипка п. Файґель. 6) Лисенко: Народні пісні на муж. хор а) Ой щож бо то тай за ворон, б) Ой бре море бре в) Та забіліли снїги. 7) Декламация. 8) а) Шевченко-Волошин: »Ой гляну я« б) Грінченко-Нижанковский: »І молила ся я« — сольо-спів п-и Крушельницкої. 9) Нижанковский: »Люблю дивитись» дует на тенор і барітон пп. С. і Б. 10) Верді: »Miserere і Allegri»« з опери »Trovattore, терцет на скрипку, гармонїю і фортепян п. Ф. і пп. Т. і Т. 11) Артемовский: »Молитва і Фінал« з опери »Запорожець за Дунаєм« сольо сопран і тенор в супроводї мішаного хору і форт. — Цїни місць: перворядні крісла 3 К, дальші 2 К. Вступ на салю 1 К. Для учеників і селян 50 с. Початок точно о годинї 7½ вечером. Білєтів можна вчаснїйше набути в торговли Вп. Стернюка, а вечером при касї. — *Видїл.*

— **Тарасове сьвято в Камінцї струм.** Філїя „Просьвіти“ в Камінцї струм. устроює дня 9. с. м. в сали повітової ради вечерницї в честь Тараса Шевченка.

— **З драмат. Товариства ім. Ів. Котляревского.** Засїданє Видїлу відбуде ся завтра, с. є в четвер о 7. год. вечером в льокали »Руской Бесїди«, Ринок 10. Пп. Видїлових просить ся прибути в комплетї.

— **Єще відгучок з Тарасового сьвята.** Як вияснене надісланого нам п. Панейком спростованя, наводимо відповідь »Дїла« на таке саме »спростоване«, а то тому, що ся відповідь походить з автентичного жерела. Отже згадана часопись заявляє супротив п. Панейка: »1) др. Кость Левицкий є головою товариства »Просьвіти«, котре разом з »Львівским Бояном« уладжувало концерт, та з того титулу, як се що року бувало, жадав тексту промови не тілько для полїцийної цензури, але й для відомости тих товариств, котрі за уладженє сьвята відповідають як перед властию, так — ще важнїйша річ — перед рускою суспільностию; 2) п. Панейко, хоч уважав се низше своєї чести, таки текст своєї промови подав д-рови Левицкому; 3) п. Панейко мав свою промову виголосити з памяти і питав д-ра Левицкого, чи в разї, коли би не затямив добре всего до слова, може десь якесь слово змінити; на те дістав справдї »потакуючу відповідь« з тим додатком, що не о слова ходить, тілько о річ; 4) п. Панейко, як сам признав, »розширив і доповнив«, а по нашому цїлком змінив первісний текст і так єго відчитав. Коли би був виголосив єго з памяти, тодї був би міг бодай виправдувати ся тим, що не затямив до слова своєї первісної промови, а так, то і сего не може сказати на своє оправданє.«

— **Соймові запомоги для бурс.** З ричалтової квоти 10.500 К, призначеної соймом на запомоги для бурс, признав краєвий видїл запомоги отсим руским бурсам: »Шкільній помочи« в Самборі 200 К, »Шкільній помочи« в Снятинї 100 К, бурсї філїї »Просьвіти« в Золочеві 100 К, бурсї братства св. Николая в Перемишли 450 К, Руского Товариства педаґ. у Львові 400 К, селяньскій бурсї у Львові 100 К, рускій бурсї у Львові 100 К, рускій бурсї в Тернополи 450 К, »Шк. помочи« ім. св. Николая в Тернополи 100 К, бурсї ім. св. Онуфрея в Ярославі 150 К, бурсї філїї Р. Тов-а пед. в Станиславові 300 К, „Шк. помочи“ в Сокали 100 К, українській бурсї в Бродах 200 К, бурсї ім. Еффіновича в Бродах 100 К, бурсї ім. Івана Хрестителя в Дрогобичи 150 К, селяньскій бурсї в Станиславові 100 К, рускій бурсї в Стрию 150 корон, рускій бурсї в Бережанах 300 К, селяньскій бурсї філїї »Просьвіти« в Стрию 100 К, дальше институтови ім. св. Михайла в Коломиї 100 К, бурсї братства ім. св. Николая в Золочеві 100 К, рускій бурсї в Новім Санчи 200 К, бурсї ім. св. Юрия в Тернополи 100 К.

— **Ц. к. Дирекция почт** оповіщує: Сим подає ся до відомости, що висиланє целюльоїду почтою яко суровця до Німеччини допустиме тілько в сильних деревяних пачках, натомість вироби целюльоїдові, котрі будьто в цїлости будьто по части суть з того материялу виготовлені, можуть бути висилані також в опакованю з сильної тектури. Посилки з целюльоїдом або з виробами з него повинні бути яко такі і в спосіб в падаючий в око означені і то так на самім опакованю як також на дотичній пересилковій адресї. На случай недодержаня сих приписів відповідає надавець за шкоду, яка би наступила в наслїдок спаленя того рода посилок. Ті самі постанови відносять ся також до перевозу посилок целюльоїдових через простір німецкої держави.

— **З Руского Тов-а педаґоґічного у Львові:** На приватну семінарию жіночу у Львові зложили по конець лютого отсї Добродії (в коронах): С. Кульчицкий, Львів 10, о. Т. Савойка, Селиска 4, о. Елїяшевский, Гуменець 10, о. В. Белкот, Заруде 2, М. Чачковский, Товсте 2, Читальня »Просьвіти« в Городиславичах (через п. Бурбеля) 10, складка у п. Яцкевичів (через п. Бурбеля) 2, Е. Глїбовицкий, Уторопи 7, о. П. Стукач, Тісна (складка) 4, С. Янович, Снятин 2, О. Лїтиньский, Чуква 8, о. Попович, Городниця (за церкву) 1, М. Бухельт 1, Ю. Дорожиньский, Висоцко 1, А. Подляшецкий, Микулинцї 4, др. Лукіянович, Львів 2, о. Н. Нестоpорович, Татари 1, Товариство ім. Шевченка 100,, Я. Яцкевич, Перемишль 1, Гнатишак, Львів 8 Монастир ОО. Василиян Бучач, (через »Русл.«) 5 о. І. Любович, Острів 2, А. Мелничук, Волчківцї 1, Мацейків, Камінь 1, Ляхович, Лютовиска 7, С, Кульчицкий, Львів 5, К. Ясеницкий, Балигород 2, о. І. Іванчук, Криве 1, о. Н. Була, Дверник 6, О Маликова (через п. Цеглиньску), Радимно 2, Ю. Грицак, Синьків 0·70, О. Котис, Телесниця 2, Монастир ОО. Василиян, Добромиль 2, А. Яремович, Підгайцї 1, Н. Цеґельский, Подусів 6·10, др. Дорундяк, Борщів 9, М. Николяк, Красноіля 1, Чомкевич, Стрільківцї 2, о. Федорович, Войславичі 2, Повітове Тов. кредитове, Сокаль 100, Вільчиньский, Винники 1 К.

На Руске Тов. педаґоґічне у Львові зложили по конець марця отсї Добродії (в коронах): о. Й. Бабій, Церковна 1, о. Лїтиньский, Чуква 2, о. А. Щуровский, Маркова 1, Т. Шанковский, Копичинцї 1, О. Сумиківна, Заріче 1.

На приватні ґімназиї зложили по конець марця: др. Т. Соневицкий, Самбір 10, М. Бурда, Любачів 1 К.

На приватні семінариї зложив: о. А. Саноцкий, Мацошин 10 К. — Всїм тим жертводавцям складаємо отсим сердечне Спаси-Біг і поручаємо наші молоденькі институциї ласкавій жертволюбности патриотичної рускої суспільности. За Видїл Р. Тов-а педаґоґічного у Львові. — *о. Іван Чапельский* голова. *А. Алиськевич* касиєр.

— **З львівскої архіепархії.** Завідательства парохій одержали оо.: Теодор Гураль в Вирові, Филип Свергун в Голинї і Іван Пачовский в Якимові. Завідателями ex currendo іменовані оо.: Николай Стрільбицкий з Стїнки в Ляцкім вел. і Володимир Підсоньский з Белзця в Скварявї. — На конкурс з речинцем по 15. мая розписані парох.: 1) Вибудів, 2) Ольховець, 3) Стинава, 4) Вирів і 5) Сассів і 6) посада першого проповідника і сотрудника при архікатедральнім храмі св. Юрія у Львові з річною дотациєю 1000 К, з тим, що згадана посада уважає ся за парохію.—Розписаний конкурс на посади катехитів при нар. школах в Галичи і Калуши. Просьби має ся вносити до дотичних окружних шкільних рад найдальше до 30. цьвітня. — Іспит конкурсовий відбуде ся 9. і 10. мая. — О. Теодор Елїяшевский в Гуменця іменований ординарятским шкільним комісаром для щирецкого деканата. — Рукоположені пресвитері: Мартин Балюта, Михайло Бутриньский, Іван Жигала, Юлїян Дуткевич, Теодозій Капко, Александер Лебедович, Еразм Мазуркевич, Евстах Мединьский, Евген Монцїбович і Іван Скрипчук. — З канон. епархіяльної звязи приняті: Іван Пюрик, Василь Олексин, Павло Штокалко, Онуфрій Воляньский, Василь Дуткевич, Александр Лебедович і Іван Скрипчук з перемиской і Мартин Балюта з станиславівскої епархії.

— **Дрібні вісти.** В Яричеві новім коло Львова появила ся пошесть пятнистого тифу. — У Львові застрілив ся вчера рано 18-лїтний різьбарский челядник Станислав Щуцкий.

Всячина.

— **Самодержавє в Росиї** представляє не лиш політичну, але й економічну систему, а се поясняє нам, длячого так трудно, щоби в Росиї настала якась зміна, не вже в дусї конституцийнім, але хочби лиш в якімсь зреформованім самодержавю. Економічні відносини представляють найбільшу трудність, котру можна зрозуміти найлїпше із отсих фактів: Сам цар має більше як 100 замків і палат, в котрих веде ся така господарка, якби там був сам цар, хоч він до многих з них нїколи в своїм житю не приїздить. В тих замках і палатах робить службу 32.000 слуг, котрих удержанє коштує річно 20 мілїонів корон. До царскої родини належить лиш самих великих князїв 33, котрі від хвилї уродженя аж до самої смерти дістають правом свого роду по 2,400.000 корон, або разом майже 80 мілїонів корон річно. Всї тоті великі князї мають разом тілько посїлости ґрунтової, що она займає майже сорокову часть всеї землї европейскої Росиї, а крім того мають ще 325 палат, в котрих разом є 22.000 служби. Крім того всї тоті великі князї мають ще й всїлякі окремі права; їх не можна н. пр. до суду позивати, анї покликувати на сьвідків в процесах. Коли би хтось хотїв позивати такого великого князя на сьвідка, то мусить окрема комісия, зложена з урядників судових, іти до єго помешканя і там переслухувати єго. Великий князь на доказ правди свого зізнаня не потребує складати присяги, лиш ставить свій підпис під протокол.

— **Крадїж образа.** В лютім с. р. украдено з кабінету королївскої ґалєриї образів в Дрезнї малий образок Бреґеля на міди, довжини 8½ а ширини 12 цтм., представляючий округлу вежу над берегом моря, в котрого заливі видко кілька човен, а на березї кілька осіб і пси. Ґенеральна дирекция королївскої ґалєриї образів визначила 300 марок нагороди за достарченє украденого образка, зглядно нагороду до 100 марок за вказівки, що могли би послужити до викритя місця, де образок тепер находить ся.

— відповів Сагайдачний і втомлений усїв на землю. — Гей хто в лїсї озови ся! — крикнув голосно, але з лїса не відозвав ся нїхто.

— От колиб можна де конї попасти, я повів би — каже Микула.

— А де найдеш добру траву у дубовім лїсї? От лягай, а конї привяжи до дерев.

— Я встану досьвіта і найду десь троха трави.

— Добре! добре!... Сподївав ся ти такого, Молодецький? Гарна пригода, що? Ну, слава Богу, ти цїлий, а менї, бач, уцїдили троха крови. Колиб хоч у битві великій, а то от на гладкій дорозї. Я й сам не знаю, звідки куля надлетїла.

— Болить тебе?

— От так якби комар укусив. Пусте!... Найкрасше закурю собі люльку і все забуду. От колиб козаків найти! Ми їх у сих сторонах мусимо найти. Коло Степанівцїв їх не буде, бо занадто вже близько вороги; виходить, що вони повинні бути над Днїстром, може близько Могилева. Там є брід, оттуди нам вранцї і дорога.

Ще з пів години балакали оба дїди, а Микула тілько слухав. Нарештї всї замовкли і заснули. Сагайдачний від часу до часу постогнував у снї, але втома, видко, перемогла й його, він спав.

(Дальше буде).

Телеґрами

з дня 5. цьвітня.

Відень. Цїсар Вільгельм має підчас своєї подорожи стрітити ся дня 10. с. м. з грецким королем на острові Корфу.

Неаполь. Нинї о 8 год. рано приїхав ту цїсар Вільгельм. Завтра вечер приїде до Неаполя італїйский король, аби привитати гостя.

Вроцлав. Schles. Ztg. доносить, що з причини вибуху пошесної недуги запаленя мозкових опон відкликано вправи резервістів 6. корпусу армії.

Петербург. Тутешне »Русское Слово« доносить, що надпрокуратор синоду Побєдоносцев подав ся до димісиї.

Петербург. Офіцир, який був в Порт-Артурі розказує, що військові прапори в Порт-Артурі не дістали ся в руки Японцїв, анї їх не палено. Торпедовець, якому повело ся утечи дня 2. січня, привіз всї прапори до Чіфу.

Берлїн. Local Anzeiger доносить з Петербурга, що в Білімстоцї арештовано много осіб з інтелїґенциї за участь в революцийній пропаґандї.

Господарскі, промислові і торговельні вісти.

Рахунок Краєвого Товариства кредитового урядників і сьвящеників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць марець 1905.

I. Стан довжний:

1) Удїли членів		26.833 К 03 с
2) Фонд резервовий		2.229 „ 50 „
3) Вкладки щадничі		
а) стан на початку місяця	К 107.766 с. 49	
б) вложено в марцю	„ 10.013 „ 90	
разом	К 117.780 с. 39	
в) винято в марцю	К 4.420 „ 27	
Позістає з кінцем місяця		113.360 К 12 с
4) Сальдо відсотків		3.949 „ 05 „
5) Непіднята дивіденда		963 „ 75 „
6) Кредит банковий		20.953 „ — „
7) Позичка в гал. фондї пропінац.		25.000 „ — „
Сума		193·288 К 45 с.

II. Стан чинний.

1) Позички, удїлені на скрипти і векслї:		
а) стан на початку місяця	К 173.104 с. 40	
б) удїлено в марцю	„ 17.120 „ —	
разом	К 190·224 с. 40	
в) сплачено в марцю	„ 7.753 „ 62	
Стан з кінц. місяця		182.470 К 78 с.
2) В щадницї почт. (оборот чековий)		337 „ 76 „
3) Льокациї в товариствах кред. і банках		7.220 „ 97 „
4) З рахунку ріжних сторін		89 „ 69 „
5) Движимости		723 „ 40 „
6) Кошти спору		18 „ 79 „
7) „ адмінїстрациї		704 „ 69 „
8) Готівка в касї з д. 31. марця 1905		1.422 „ 37 „
Сума		193.288 К 45 с.

Членів прибуло 19, убуло 1, остає з кінцем марця 1905 всїх членів 5 4 з 683 декляpованими удїлами в сумі К 34.150. Удїл членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 К. Товариство принимає вкладки щадничі на $4\frac{1}{2}\%$, позички удїляє на 7%. Також посередничить Товариство в заключуваню обезпечень на житє всякого рода і удїляє дотичних інформаций безплатно.

Львів дня 31. марця 1905.

Дирекция.

„Тревоги автора і видавника“

гумористична подія в натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адмінїстрациї »Руслана« та в обох руських книгарнях у Львові.

Цїна примірника на велїновім папери виносить всего **30 сот.** (з почтовою пересилкою 35 сот.)

Товариство взаїмного кредиту

„Днїстер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає **вкладки** до опроцентованя на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадницї почтової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ удїляє »Днїстер« своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах $\frac{1}{2}$-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотеки або доброї поруки.

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до »Днїстра«.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в »Днїстрі«.

Чистий зиск розділяє ся межи членів яко дивіденди від удїлів і на добродїйні цїли. — Дотепер удїлив »Днїстер« на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Днїстер“ 31/12 1904.

Вкладки:	1,783.673 К.
Удїли членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26 576 К.
Позички удїлені:	1,616.402 К.
Цїнні папери:	123.627 К.
Льокациї:	169.456 К.
На рах. біжучім:	81.968 К.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- $4\frac{1}{2}\%$ **листи гіпотечні**
- 4% **листи гіпотечні**
- 5% **листи гіпотечні преміовані**
- 4% **листи Товариства кредитового земского**
- 4% **і** $4\frac{1}{2}\%$ **листи Банку краєвого**
- 4% **позичку краєву**
- 4% **облїґациї пропінацийні**

і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал акц.

БАНКУ Гіпотечного

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год	Відходять зі Львова (головний дворець)
[illegible]·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $\frac{1}{5}$—$\frac{31}{9}$), Сучави
3·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе ($\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Чернівець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
[illegible]·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Іванича, Сянока, Хирова	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку), Вижниці	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від $\frac{15}{6}$—$\frac{30}{9}$ вкл.), Сколього ($\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$ вкл.), Ходорова, Калуша
4·15	з Стрия, Хирова, Тухлї ($\frac{15}{6}$—$\frac{30}{9}$), Сколього ($\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·10	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
		6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7·05	до Рави рускої, Сокаля
6·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Іванича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
[illegible]	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачев від $\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля ($\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$ вкл.), Хирова, Н. Загіра
[illegible]	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги Осьвенцїма, Хирова	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
		10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·[illegible]0	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
11·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11·05	до Стрия
		11·10	до Рави рускої, Любачева (що неділї)
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	2·51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $\frac{1}{5}$—$\frac{30}{9}$), Сучави, Кіцманя
2·21	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги		
3·25	з Тернополя, Брок великих, Грималова	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
	з двірця „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·21	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2·1[illegible]	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова		
[illegible]·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина Бродів, Грималова	10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	посп. Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст
10·[illegible]2	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
2·51	з Тернополя, Брок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·10 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·3 пополудни, 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)

з Янова 7·20 рано, 1·15, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·0 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

зі Щирця 9·3 вечер (від 6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудни, 1·05, 3·45 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що неділї).

до Янова 6·10 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского — 12 год. 36 мін. часу львівского. — Ночні години від 6 вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописей Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером — біро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розкладки їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.